

'14-'18 ANDERS BEKEKEN

(deel 2)

'Geen oude wonden openrijten' en 'de doden laten rusten' mogen dan best stokoude Vlaamse gezegden zijn, maar onze Vlaamse jongens die hun bloed gaven voor Frankrijk (in afwachting van hun rechten cadeau te krijgen in België) hebben de Fritzen toch maar lekker voor aap gezet... en dat mag best geweten zijn!

Iedere rechtgeaarde Bello-Galliër hoort zich dankbaar bewust te zijn van het belang dat de perfect geoliede Teutoonse krijgsmachine vastliep in Vlaanderen slijktranchees.

Zonder die modder- en bloedbaden zouden er heroïsche pagina's aan onze roemvolle vaderlandse geschiedenis ontbreken én een bron van inkomsten voor de hedendaagse culturele en horeca sector.

De ooit zo populaire IJzerbedevaarten (met of zonder van staatswege opgeblazen IJzermonument en verbrijzelde heldenhuldezerken) hadden we ook moeten missen.

Volgens sommige onvaderlandse tongen zou er wel aan 'overkill' gedaan zijn met het Vlaamse personeelsbestand tijdens het enigszins overbodige eindoffensief (eind septem. tot 11 novem. 1918).

Overbodig daar de Duitsers reeds hun valiezen pakten in 't vooruitzicht van onbeperkt verlof. De overijverige krachtdemonstratie tegen de nog niet gedemonteerde Duitse mitrailleursnesten bleek een gesneuvelden-inhaal manoeuvre: zij leverde een luttele extra 14.000 hoofdzakelijk Nederlandstalige héél erg dode helden op (1/3 van het totale aantal gesneuvelde Belzen in 4 jaren oorlog...). Waarvoor eeuwige dankbaarheid van het nageslacht aan Den Vorst en aan le Général Gillain die, wat de Belgen betrof, de operatie leidde.

Maar waarom 'Um Gottes Willen' waren de DUIT-SERS überhaupt betrokken bij die strapatsen in de BALKAN en waarom kwamen ze dat in de WEST-HOEK van de Belgische Bufferzone uitklaren? België had hoegenaamd niets met die Balkan te maken en Duitsland in feite al evenmin! Reichskanzler BISMARCK had ooit nog zo gewaarschuwd: "De Balkan is geen kogel waard!" De zoveelste Balkanoorlog van 1912-1913 was die wijze woorden nog extra komen bevestigen.

O.K., het ging om de moord op de kroonprins van

het Oostenrijkse keizerrijk, maar toch, een wereldoorlog is wel enigszins overdreven... Als het dan tenminste een DUITSE kroonprins was geweest!

Nu ja, een wereldoorlog was nu ook weer niet de bedoeling, de Oostenrijkers wilden alleen maar wat billenkoek serveren aan de Serviërs die betrappt waren met de (zwarte) hand in de zak.

Die reprimande trok wel een helse machine op gang daar de Serviërs in de bovenste schuif lagen bij hun Slavische grote broer in MOSKOU. In diezelfde schuif lag de FRANS-RUSSISCHE MILITAIRE CONVENTIE

sinds 1892 te wachten om 'geout' te worden in geval van OOSTENRIJKSE militaire avonturen in de Balkan. Die conventie bepaalde dat Rusland en Frankrijk gezamenlijk DUITSLAND (dat een bijstandsakkoord had met Oostenrijk) in de tang zouden zetten.

In feite interesseerde het Frankrijk geen moer wat er met de Serviërs gebeurde, maar het had nog wel een gefrustreerd eitje uit 1870 te pellen met de Fritzen ... die dus ten oosten én ten westen het hallali ! hoorden blazen.

In Berlijn werd het VON SCHLIEFFEN PLAN dan inderhaast vanonder het stof gehaald: een militair-strategische denkoefening om (zo nodig) Frankrijk te grazen te nemen via Luxemburg en België... en zo bracht het éne het àndere mee in Flanders Fields.

Hoe dan ook, een oorlog komt nooit zomaar uit de hemel vallen, zelfs niet als er een God aan te pas komt. Er is altijd:

A/ een VOORGESCHIEDENIS die leerzamer is dan al het spektakulaire 'Kriegspiel' zelf.

B/ een 'TRIGGER' die steeds een opgeblazen banaliteit of een gammel knutselwerk is.

C/ een VERBORGEN AGENDA die nooit iets te maken heeft met 'Freedom and Democracy' maar alles met MACHT, GEWIN EN WRAAK.

Wat een schoolvoorbeeld hiervan zou moeten zijn

is de KRIMMOORLOG van 1853-1856 gevoerd onder de auspiciën van de Franse keizer NAPOLEON III, een loopgravenoorlog die model stond voor die van 14 -18, maar alleen bekendheid geniet door Florence Nightingale.

Hij werd getriggerd door een verhitte discussie tussen Orthodoxe en Roomse Christenen over het bezit van de SLEUTEL van een kerk in Jeruzalem (toen Ottomaans territorium). Het sprak vanzelf dat voor zo'n piëteitsvol relict zelfs een vrijmetselende keizer zijn troepen in stelling bracht. De nauwelijks verborgen échte agenda bestond evenwel uit een aantal strategische posities in de Balkan, de Middellandse Zee en het Midden-Oosten... die in 1914-'18 terug op de dissectietafel lagen... en tot op de dag van HEDEN tot heftig gespierd internationaal krakeel leiden!

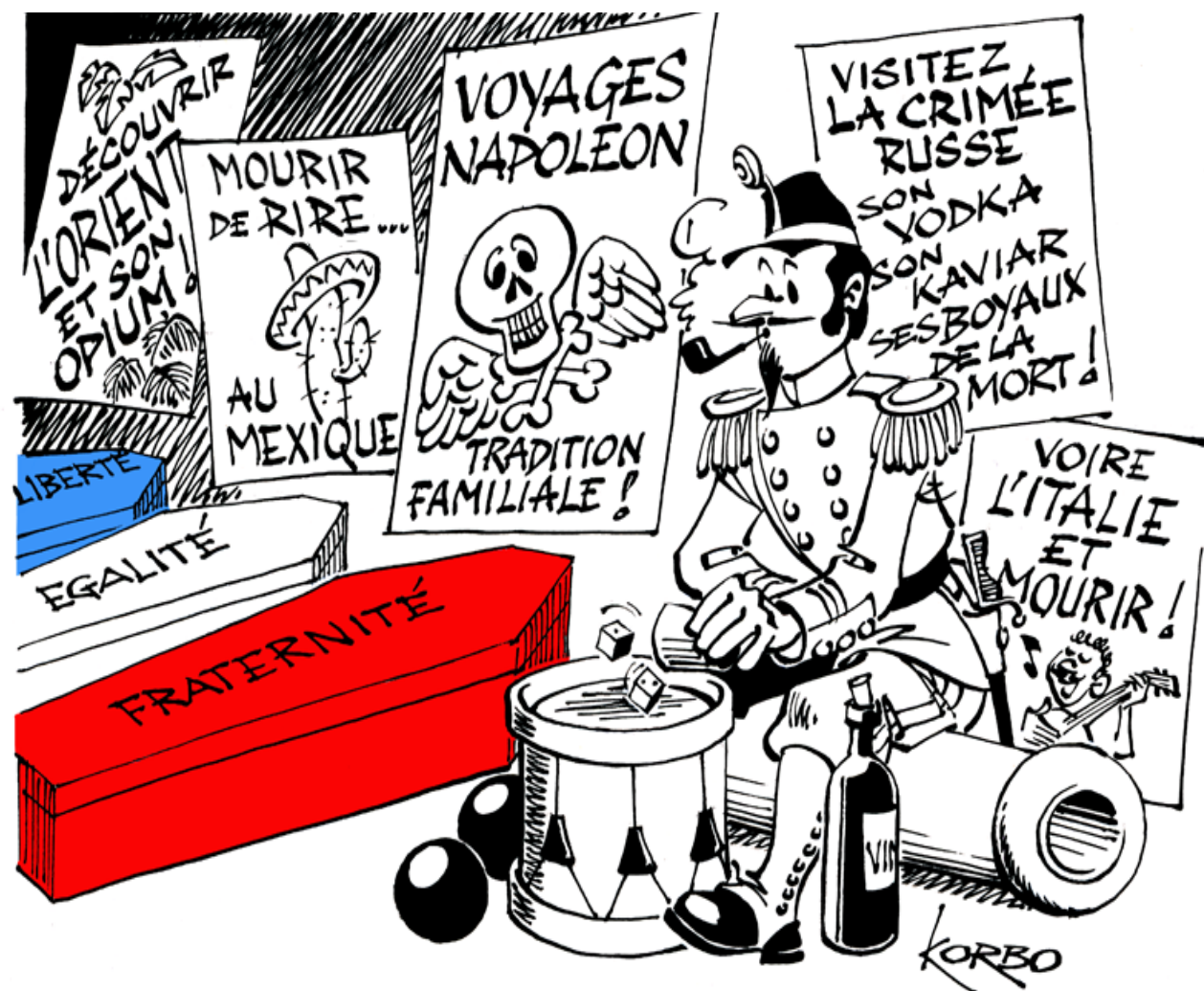
De hymne van de tweede republiek bij die gelegenheid door de mama van Napoleon III (ex-koningin Hortense) geschreven: 'Partant pour la SYRIE' is dan ook veelzeggend en verbazend aktueel.

De 400.000 ter ziele getogenen waren voor 50% Russen, die hiermee de rekening betaalden voor het beledigen van NAPOLEON I ('De Groote') en zijn 'grande armée' aan de BEREZINA in 1812... wat erop wijst dat de Fransen extra gevoelig zijn voor beledigingen die desnoods generaties lang zorgzaam gekoesterd worden.

De zelfbenoemde operettekeizer, beroepsputschist, oorlogstoker en tiran NAPOLEON III ('de kleine' dixit Victor Hugo)

De Oostenrijkers en de Pruisen hadden het Franse verzoek afgewezen om mee te spelen in het (Frans-Turks-Brits) geallieerde avontuur tegen de Russen. Zo mogelijk nog erger: de Oostenrijkers waren zich in de Balkan gaan opstellen als een soort UNO-VREDESMACHT tussen de vijandige partijen. Zo'n beledigingen aan de neef van Napoleon De Grote was natuurlijk problemen zoeken die zo snel mogelijk dienden geregeld te worden met een oorlog tegen Oostenrijk. Ditmaal z.g.z. om Noord-Italië te bevrijden (1859) waarbij 'en passant' de Savoy en de Alpes Maritimes (Nice) bij Frankrijk werden aangehecht!

Napoleon III was altijd al een bezig baasje geweest en zijn politieke c.v. oogt indrukwekkend: Na een stageperiode als CARBONARI-loge terrorist in Italië gaat het tussen 1835 en 1852 in formule I-tempo van dubbele staatsgrepenondernemer (met asielervaring in Amerika) via veroordeling tot levenslang (inclusief ontsnapping) over verkozene des volks en middels een parlementaire putsch tot PRESIDENT én diktator. Tenslotte brengt hij het tot zelfbenoemd KEIZER.

Na de esbattementen op de Krim en de Italiëveldtocht gaat het in gestrekte gallop verder met beschavingsoperaties van 1860 tot 1867 in Saigon, China (opiumoorlog...) en Cambodja waarna hij zich ontpopt als bouwmeester van een operettekeizerrijk in Mexico. Het wordt een melodrama met hoog amusementsgehalte waarbij een hoofdrol aan België is toegewezen in de persoon van een heuse zus van onze eigenste koning Leopold II en een paar compagnieën van 'Onze Jongens' om als bewegende doelwitten te dienen voor pistoleros en dynamiteros.

Deze exotische vaudeville levert een zwaar aangeslagen keizer op, waaraan dus dringend verholpen moet worden met een of ander glorieus wapenfeit. Waarom niet even BELGIË of ten minste LUXEMBURG manu militari inpalmen?

In vorige aflevering zagen we dat rotmof BISMARCK daar een germaanse knuppel voor stak wat alweer een wraakroepende belediging was voor de Franse vorst, terwijl het ergste er nog zat aan te komen in het fatale jaar 1870!

In de volgende aflevering zien we hoe Europa in dat jaar bezwangerd werd om 44 jaren later te bevallen van W.O. I.

Vava